Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 21. mája 2014*

„Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva NUEVA — Článok 60 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Nesplnenie povinnosti zaplatiť poplatok za odvolanie v stanovenej lehote — Nejednoznačnosť znenia v jazykovej verzii — Jednotný výklad — Prípad nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci — Ospravedlniteľný omyl — Povinnosť obozretnosti a náležitej starostlivosti“

Vo veci T-61/13,

Research and Production Company „Melt Water“ UAB, so sídlom v Klaipėde (Litva), v zastúpení: V. Viešūnaitė a J. Stucka, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: V. Melgar a J. Ivanauskas, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 3. decembra 2012 (vec R 1794/2012-4) týkajúcemu sa prihlášky obrazového označenia NUEVA ako ochrannej známky Spoločenstva,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda M. Jaeger, sudcovia D. Gratsias a M. Kăncheva (spravodajkyňa),

tajomník: J. Weychert, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 6. februára 2013,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 22. apríla 2013,

po pojednávaní z 9. januára 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: litovčina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, Research and Production Company „Melt Water“ UAB, podala 19. januára 2012 na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

2 Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis tohto obrazového označenia:

3 Výrobky, pre ktoré sa požadoval zápis ochrannej známky, patria do triedy 32 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú tomuto opisu: „minerálne a perlivé vody a iné nealkoholické nápoje; minerálne vody (neliečivé); minerálne vody [nápoje], minerálna voda; minerálne a perlivé vody a iné nealkoholické nápoje; fľašková voda, voda; minerálna voda; voda (pitná) (fľašková); fľašková (pitná) voda; perlivé vody; minerálne vody [nápoje]; toniky [neliečivé nápoje], sódy, stolové vody; minerálna voda (neliečivá), neperlivé vody; minerálne vody“.

4 Rozhodnutím z 18. júla 2012 prieskumový pracovník zamietol prihlášku pre všetky výrobky uvedené v bode tri vyššie na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a c), ako aj článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 z dôvodu, že dotknuté označenie je opisné a že nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

5 Prieskumový pracovník v poslednom odseku svojho rozhodnutia o zamietnutí prihlášky uviedol v litovskom jazyku toto:

„Proti tomuto rozhodnutiu môžete podať odvolanie [v litovskom jazyku ‚apeliacija‘] v súlade s článkom 59 nariadenia č. 207/2009. V súlade s článkom 60 nariadenia č. 207/2009 sa musí odvolanie [v litovskom jazyku ‚pranešimas apie apeliaciją‘] podať v písomnej podobe na ÚHVT v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia a v lehote štyroch mesiacov od toho istého dňa sa musí podať písomné odôvodnenie [v litovskom jazyku ‚rašytinis prašymas‘] odvolania. Písomné odôvodnenie [v litovskom jazyku ‚prašymas‘] sa považuje za podané až po zaplatení poplatku vo výške 800 eur.“

6 Dňa 28. júla 2012 bolo žalobkyni doručené oznámenie o rozhodnutí prieskumového pracovníka.

7 Žalobkyňa podala 25. septembra 2012 proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka odvolanie podľa článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009.

8 Dňa 4. októbra 2012 sa ÚHVT telefonicky spojil so žalobkyňou s upozornením, že poplatok za odvolanie nebol zaplatený. Listom z toho istého dňa ako odpoveď na upozornenie žalobkyňa ÚHVT vysvetlila, že z rozhodnutia prieskumového pracovníka a článku 60 nariadenia č. 207/2009 vyplýva, že uvedený poplatok možno zaplatiť až do podania odôvodnenia odvolania, t. j. v lehote štyroch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia.

9 Dňa 5. októbra 2012 ÚHVT zaslal žalobkyni oznámenie, že poplatok za odvolanie nebol uhradený v stanovenej lehote, ktorá podľa ÚHVT uplynula 28. septembra 2012. Žalobkyňa, ktorá bola vyzvaná, aby predložila pripomienky, zotrvala na svojom liste zo 4. októbra 2012.

10 Žalobkyňa 9. októbra 2012 predložila odôvodnenie svojho odvolania. Dňa 10. októbra 2012 bol ÚHVT zaplatený poplatok za odvolanie, ktorý žalobkyňa uhradila predchádzajúci deň.

11 Rozhodnutím z 3. decembra 2012 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) štvrtý odvolací senát ÚHVT vyhlásil odvolanie žalobkyne za nepodané. V prvom rade sa domnieval, že znenie článku 60 nariadenia č. 207/2009 bolo v rozhodnutí prieskumového pracovníka prevzaté správne. Ďalej uviedol, že vetu „Odvolanie sa považuje za podané iba vtedy, ak bol uhradený požadovaný poplatok za odvolanie“, uvedenú v rámci tohto článku, možno spájať len s predchádzajúcou vetou týkajúcou sa podania odvolania, ktorá stanovuje dvojmesačnú lehotu, a nie s nasledujúcou vetou týkajúcou sa podania odôvodnenia, ktorá stanovuje štvormesačnú lehotu. Tiež uviedol, že pravidlo 49 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), stanovuje, že ak bol poplatok za odvolanie uhradený po uplynutí lehoty na podanie odvolania na základe článku 60 nariadenia č. 207/2009, odvolanie sa považuje za nepodané a poplatok za odvolanie sa vráti odvolávajúcemu sa. V prejednávanej veci pritom konštatoval, že žalobkyňa zaplatila poplatok za odvolanie 10. októbra 2012, po uplynutí dvojmesačnej lehoty stanovenej na podanie odvolania a na zaplatenie poplatku, ktorá uplynula 28. septembra 2012. Vzhľadom na to v podstate vyhlásil odvolanie za nepodané podľa článku 60 nariadenia č. 207/2009 a nariadil vrátenie uvedeného poplatku podľa pravidla 49 ods. 3 nariadenia č. 2868/95.

Návrhy účastníkov konania

12 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— považoval jej odvolanie na odvolací senát za podané,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

13 ÚHVT navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O prípustnosti druhého žalobného návrhu žalobkyne

14 Svojím druhým žalobným návrhom sa žalobkyňa domáha, aby sa jej odvolanie na odvolací senát považovalo za podané a aby Všeobecný súd v podstate nariadil odvolaciemu senátu vyhlásiť uvedené odvolanie za podané.

15 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je ÚHVT v súvislosti so žalobou podanou na súd Európskej únie proti rozhodnutiu odvolacieho senátu ÚHVT v súlade s článkom 65 ods. 6 nariadenia č. 207/2009 povinný prijať opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s rozsudkom súdu Únie. Vzhľadom na to Všeobecnému súdu neprináleží, aby ukladal ÚHVT príkazy, ale ÚHVT má

vyvodiť dôsledky z výrokovej časti, ako aj z odôvodnenia rozsudku súdu Únie [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. júla 2007, El Corte Inglés/ÚHVT – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, Zb. s. II-2579, bod 20 a tam citovanú judikatúru].

16 Druhý žalobný návrh žalobkyne, ktorým sa domáha, aby Všeobecný súd nariadil ÚHVT vyhlásiť odvolanie, ktoré naň podala, za podané, je teda neprípustný.

O veci samej

17 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 60 nariadenia č. 207/2009. Žalobkyňa sa v podstate domnieva, že jej odvolanie podané na odvolací senát bolo podané, pretože uhradila poplatok za odvolanie v lehote stanovenej uvedeným článkom v litovskej verzii, ktorá je záväzná. Tvrdí, že znenie tohto článku v litovskej verzii jasne a jednoznačne uvádza, že zaplatenie poplatku za odvolanie sa vzťahuje na podanie odôvodnenia odvolania a v tejto súvislosti stanovuje štvormesačnú, a nie dvojmesačnú lehotu na podanie odvolania.

18 ÚHVT popiera tvrdenia žalobkyne.

19 Článok 60 nariadenia č. 207/2009, nazvaný „Lehota a forma odvolania“, má toto znenie:

„Odvolanie [proti rozhodnutiam ÚHVT uvedeným v článku 58 tohto nariadenia, najmä rozhodnutiam prieskumového pracovníka, v litovskom jazyku ‚pranešimas apie apeliaciją‘,] sa musí podať v písomnej podobe na [ÚHVT] do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia, proti ktorému smeruje. Odvolanie [v litovskom jazyku ‚prašymas‘] sa považuje za podané iba vtedy, ak bol uhradený požadovaný poplatok za odvolanie. Do štyroch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia sa musí podať písomné odôvodnenie odvolania [v litovskom jazyku ‚rašytinis prašymas‘]“.

20 Podľa ustálenej judikatúry v zmysle článku 314 ES a článku 55 EÚ sú všetky jazykové verzie ustanovenia práva Únie záväzné a v zásade im musí byť priznaná rovnaká hodnota, ktorá nemôže závisieť od množstva obyvateľov členských štátov, ktorí používajú dotknutý jazyk (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 2. apríla 1998, EMU Tabac a i., C-296/95, Zb. s. I-1605, bod 36; z 20. novembra 2003, Kyocera, C-152/01, Zb. s. I-13821, bod 32, a Všeobecného súdu z 20. septembra 2012, Maďarsko/Komisia, T-407/10, bod 39).

21 V prejednávanej veci je nepopierateľné, že litovská verzia článku 60 nariadenia č. 207/2009 je záväzná z toho istého dôvodu ako ostatné verzie tohto ustanovenia v úradných jazykoch Únie.

22 Pokiaľ ide o litovské znenie článku 60 nariadenia č. 207/2009, treba v tejto súvislosti uviesť, že v prvej vete výraz „pranešimas“, ktorý doslovne znamená „vyhlásenie“, označuje odvolanie, ktoré sa má podať na ÚHVT, a v tretej vete výraz „prašymas“, ktorý doslovne znamená „žiadosť“, označuje odôvodnenie odvolania. Druhá veta uvedeného znenia tiež uvádza, že odvolanie (prašymas) sa považuje za podané iba vtedy, ak bol uhradený požadovaný poplatok za odvolanie.

23 Treba pritom uviesť, že výraz „prašymas“ v druhej vete článku 60 nariadenia č. 207/2009 sa nezdá jednoznačný. Na jednej strane, ako tvrdí žalobkyňa, je zrejmé, že neodkazuje na výraz použitý v prvej vete na označenie odvolania, ktoré sa má podať na ÚHVT, ktorý je odlišný, ale odkazuje na rovnaký výraz použitý v tretej vete na označenie odôvodnenia odvolania, na základe čoho sa možno domnievať, že lehota stanovená na zaplatenie poplatku za odvolanie je, tak ako v prípade podania odôvodnenia, štyri mesiace. Na druhej strane, ako tvrdí ÚHVT, umiestnenie tohto výrazu v druhej vete napovedá, že sa vzťahuje na predchádzajúcu vetu týkajúcu sa odvolania, ktorý sa má podať na ÚHVT v lehote dvoch mesiacov, a nie na nasledujúcu vetu týkajúcu sa odôvodnenia odvolania.

24 Z toho na rozdiel od opačných tvrdení účastníkov konania o jasnosti vyjadrených v ich písomných podaniach vyplýva, že litovská verzia článku 60 nariadenia č. 207/2009 nie je jednoznačná a vyvoláva pochybnosti, pokiaľ ide o jeho výklad a uplatnenie.

25 Treba preto prijať správny a jednotný výklad článku 60 nariadenia č. 207/2009 a preskúmať právne dôsledky uplatnenia uvedeného článku v prejednávanej veci.

26 Podľa ustálenej judikatúry nemožno formuláciu použitú v jednej z jazykových verzií ustanovenia Únie chápať ako jediný základ výkladu tohto ustanovenia alebo ho v tejto súvislosti považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Takýto prístup by totiž nebol v súlade s požiadavkou jednotnosti pri uplatňovaní práva Únie (rozsudky Súdneho dvora z 12. novembra 1998, Institute of the Motor Industry, C-149/97, Zb. s. I-7053, bod 16; z 3. apríla 2008, Endendijk, C-187/07, Zb. s. I-2115, bod 23, a z 9. októbra 2008, Sabatauskas a i., C-239/07, Zb. s. I-7523, bod 38).

27 Na jednej strane jednotný výklad práva Únie vylučuje, aby sa určitý text posudzoval samostatne, ale v prípade pochybností vyžaduje, aby bol vykladaný a uplatňovaný s prihliadnutím na znenie verzií vyhotovených v ostatných jazykoch [rozsudok Súdneho dvora z 12. júla 1979, Koschniske, 9/79, Zb. s. 2717, bod 6; pozri tiež rozsudky Súdneho dvora zo 17. októbra 1996, Lubella, C-64/95, Zb. s. I-5105, bod 17 a tam citovanú judikatúru, a Všeobecného súdu z 15. septembra 2011, Prinz Sobieski zu Schwarzenberg/ÚHVT – British-American Tobacco Polska (Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg), T-271/09, bod 38 a tam citovanú judikatúru].

28 Na druhej strane jednotný výklad práva Únie vyžaduje, aby sa v prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými verziami určitého ustanovenia toto ustanovenie vykladalo podľa všeobecnej štruktúry a účelu právneho predpisu, ktorého súčasť tvorí (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 27. októbra 1977, Bouchereau, 30/77, Zb. s. 1999, bod 14; Kyocera, už citovaný v bode 20 vyššie, bod 33, a z 22. marca 2012, Génesis, C-190/10, bod 42 a tam citovanú judikatúru).

29 Na jednej strane, pokiaľ ide o verzie článku 60 nariadenia č. 207/2009 vyhotovené v ostatných úradných jazykoch Únie, osobitne v piatich pracovných jazykoch ÚHVT, pritom treba uviesť, že vo francúzskej, v anglickej, nemeckej, talianskej a španielskej verzii výrazy „recours“, „notice“, „Beschwerde“, „ricorso“ a „recurso“ použité v druhej vete uvedeného článku jednoznačne odkazujú na ten istý výraz použitý v prvej vete na označenie odvolania, ktoré sa má podať na ÚHVT v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia, proti ktorému smeruje, a nie na odlišný výraz použitý v tretej vete na označenie odôvodnenia odvolania v lehote štyroch mesiacov.

30 Na druhej strane, pokiaľ ide o všeobecnú štruktúru a účel druhej vety článku 60 nariadenia č. 207/2009, treba uviesť, že jeho úlohou je predchádzať podávaniu len čisto formálnych odvolaní, ktoré nie sú doložené odôvodnením odvolania, či dokonca zamedziť podávaniu vymyslených odvolaní.

31 V dôsledku toho treba článok 60 nariadenia č. 207/2009 vykladať jednotne v tom zmysle, že zaplatenie poplatku za odvolanie sa požaduje na účely toho, aby bolo odvolanie považované za podané, takže toto zaplatenie sa vzťahuje na podanie odvolania a musí k nemu dôjsť, tak ako k podaniu odvolania, v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje. Štvormesačná lehota odo dňa oznámenia rozhodnutia sa uplatňuje len na podanie odôvodnenia odvolania, a nie na zaplatenie poplatku za odvolanie.

32 Navyše je potrebné dodať, podobne ako tvrdí odvolací senát v bode 13 napadnutého rozhodnutia, že tento jednotný výklad potvrdzuje pravidlo 49 ods. 3 nariadenia č. 2868/95. Toto pravidlo, ktorého znenie je jasné a jednoznačné tak v litovčine, ako aj v ostatných jazykoch uvedených v bode 29 vyššie, stanovuje, že ak bol poplatok za odvolanie uhradený po uplynutí lehoty na podanie odvolania na základe článku 60 nariadenia č. 207/2009, odvolanie sa považuje za nepodané a poplatok za odvolanie

sa vráti odvolávajúcemu sa. Treba uviesť, že výraz „lehota na podanie odvolania“ v tomto prípade odkazuje na dvojmesačnú lehotu na podanie odvolania, a nie na štvormesačnú lehotu na podanie odôvodnenia odvolania.

33 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne vyjadrené v jej písomných podaniach, podľa ktorého sa článok 60 nariadenia č. 207/2009 má na účely zachovania právnej istoty vykladať spôsobom, ktorý väčšmi zohľadňuje jej záujmy, treba v prvom rade uviesť, že žalobkyňa na pojednávaní spresnila, že toto tvrdenie nie je samostatným žalobným návrhom založeným na porušení zásady právnej istoty, ale bolo uvedené len na podporu jej jediného žalobného dôvodu založeného na porušení uvedeného článku, o čom bol vykonaný záznam do zápisnice z pojednávania.

34 Pritom stačí uviesť, že samotná zásada právnej istoty v spojení so zásadou rovnosti a zákazu diskriminácie viedla odvolací senát k jednotnému výkladu článku 60 nariadenia č. 207/2009 v súlade s výkladom pripomenutým v bode 31 vyššie a zabránila mu odchýliť sa od neho v prospech žalobkyne. Uvedený jednotný výklad vzhľadom na skutočnosť, že spočíva na verziách tohto článku vyhotovených v ostatných úradných jazykoch Únie, ako aj na jeho všeobecnej štruktúre a účele, je jediným výkladom, ktorý je v súlade so zásadou právnej istoty. Dodržanie procesných lehôt, najmä lehoty na podanie odvolania, totiž vyplýva z verejného poriadku a akýkoľvek iný než jednotný výklad môže ohroziť právnu istotu [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Všeobecného súdu z 19. septembra 2012, Video Research USA/ÚHVT (VR), T-267/11, bod 35, a uznesenie Všeobecného súdu z 24. októbra 2013, Stromberg Menswear/ÚHVT – Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG), T-451/12, bod 38].

35 Odvolací senát teda v bode 12 napadnutého rozhodnutia z právneho hľadiska správne vyložil článok 60 nariadenia č. 207/2009 v tom zmysle, že vyžaduje, že aby bolo odvolanie považované za podané, musí byť poplatok za odvolanie zaplatený v lehote dvoch mesiacov stanovenej na podanie odvolania.

36 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne spočívajúce v tom, že prieskumový pracovník ÚHVT vo svojom rozhodnutí výslovne zopakoval litovskú verziu článku 60 nariadenia č. 207/2009 bez dodatočného vysvetlenia, treba v prvom rade uviesť, že v oznámení o svojom rozhodnutí o zamietnutí zápisu (pozri bod 5 vyššie) prieskumový pracovník ÚHVT prevzal nejasné znenie litovskej verzie uvedeného článku, pokiaľ ide o lehotu na zaplatenie poplatku za odvolanie, ako bolo konštatované vyššie (pozri body 22 až 24), pričom žalobkyňu neupozornil na túto nejasnosť ani na odlišnosť tejto verzie od ostaných záväzných jazykových verzií. Okrem toho ÚHVT na pojednávaní uznal existenciu tejto nejasnosti a odlišnosti s tvrdením, že si toho nebol vedomý až do tohto konania, pričom však uviedol, že v každom prípade nevyhnutnosť jednotného výkladu uvedeného ustanovenia nebola spochybnená.

37 Treba preto preskúmať, či sa žalobkyňa môže v tomto prípade odvolávať na prevzatie nejasnosti týkajúcej sa zákonnosti litovskej verzie článku 60 nariadenia č. 207/2009 prieskumovým pracovníkom s cieľom odchýliť sa od jednotného výkladu uvedeného článku a preukázať nezaplatenie poplatku za odvolanie v stanovenej lehote.

38 Podľa ustálenej judikatúry sa od uplatnenia právnych predpisov Únie týkajúcich sa procesných lehôt možno odchýliť, len pokiaľ ide o výnimočné okolnosti, keďže striktné uplatnenie týchto predpisov slúži požiadavkám právnej istoty a potrebe vyhnúť sa akejkoľvek diskriminácii alebo svojvoľnému zaobchádzaniu pri výkone spravodlivosti (rozsudok Súdneho dvora z 26. novembra 1985, Cockerill-Sambre/Komisia, 42/85, Zb. s. 3749, bod 10). Či už takéto okolnosti možno kvalifikovať ako náhodu, vyššiu moc, alebo dokonca ospravedlniteľný omyl, obsahujú v každom prípade subjektívny prvok ukladajúci osobe podliehajúcej súdnej právomoci konajúcej v dobrej viere povinnosť preukázať obozretnosť a všetku náležitú starostlivosť vyžadovanú od bežne informovaného subjektu na účely zachovania priebehu konania a stanovených lehôt (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 15. decembra 1994, Bayer/Komisia, C-195/91 P, Zb. s. I-5619, body 31 a 32; z 22. septembra 2011,

Bell & Ross/ÚHVT, C-426/10 P, Zb. s. I-8849, body 47 a 48, a uznesenie Všeobecného súdu z 1. apríla 2011, Doherty/Komisia, T-468/10, Zb. s. II-1497, body 18, 19, 27 a 28 a tam citovanú judikatúru).

39 V prejednávanej veci treba pritom konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala obozretnosť a všetku náležitú starostlivosť vyžadovanú na účely zachovania priebehu konania a lehoty stanovenej na zaplatenie poplatku za odvolanie.

40 V prvom rade treba totiž uviesť, že bežne obozretná a náležite starostlivá prihlasovateľka ochrannej známky Spoločenstva by mala porovnať článok 60 nariadenia č. 207/2009 s pravidlom 49 ods. 3 nariadenia č. 2868/95 (pozri bod 32 vyššie), ktorého znenie je jasné a jednoznačné tak v litovčine, ako aj v ostatných jazykových verziách uvedených v bode 29 vyššie a ktoré podmieňuje podanie odvolania zaplatením požadovaného poplatku v lehote stanovenej na podanie samotného odvolania, nezávisle od lehoty, ktorú tento článok stanovuje na neskoršie podanie odôvodnenia odvolania. Navyše žalobkyňa na pojednávaní potvrdila, že v okamihu podania odvolania jej uvedené pravidlo bolo známe.

41 Okrem toho bežne obozretná a náležite starostlivá prihlasovateľka ochrannej známky Spoločenstva, ktorá si tak ako žalobkyňa vyberie v prihláške ochrannej známky Spoločenstva angličtinu za druhý jazyk, by mohla aspoň overiť znenie článku 60 nariadenia č. 207/2009 v jeho anglickom znení, podľa ktorého „odvolanie sa považuje za podané iba vtedy, ak bol uhradený požadovaný poplatok za odvolanie“ (the notice shall be deemed to have been filed only when the fee for appeal has been paid). Uvedené znenie v anglickom jazyku jasne viaže zaplatenie poplatku za odvolanie (fee for appeal) na podanie odvolania (notice of appeal), na ktoré sa vzťahuje dvojmesačná lehota, a nie na podanie odôvodnenia odvolania (statement setting out the grounds of appeal), na ktoré sa vzťahuje štvormesačná lehota.

42 Z nedostatku obozretnosti a náležitej starostlivosti žalobkyne vyplýva, že žalobkyňa sa nemôže účinne odvolávať na nijakú náhodu alebo vyššiu moc ani na nijaký ospravedlniteľný omyl, aby odôvodnila svoje zlyhanie v prípade nezaplatenia poplatku za odvolanie v stanovenej lehote [pozri analogicky uznesenie Všeobecného súdu z 15. apríla 2011, Longevity Health Products/ÚHVT – Biofarma (VITACHRON female), T-96/11, bod 19]. Navyše žalobkyňa neuviedla nijaký žalobný dôvod výslovne založený na náhodnom alebo ospravedlniteľnom charaktere tohto zlyhania.

43 Okrem toho a v každom prípade treba uviesť, že žalobkyňa po tom, ako ju ÚHVT informoval o nezaplatení poplatku za odvolanie v stanovenej lehote a o riziku, že jej odvolanie bude v dôsledku toho vyhlásené za nepodané, nebola zbavená opravných prostriedkov na ÚHVT. Aj za predpokladu, že žalobkyňa tvrdila, že hoci vynaložila všetku náležitú starostlivosť vyžadovanú okolnosťami, nebola schopná dodržať lehotu na zaplatenie poplatku za odvolanie, totiž mala k dispozícii konanie *restitutio in integrum* na ÚHVT a mohla podať návrh podľa článku 81 nariadenia č. 207/2009 [pozri analogicky rozsudok Všeobecného súdu z 11. mája 2011, Flaco-Geräte/ÚHVT – Delgado Sánchez (FLACO), T-74/10, bod 26].

44 Za týchto okolností nemožno odvolaciemu senátu vytýkať, že porušil článok 60 nariadenia č. 207/2009, keď podľa uvedeného článku v spojení s pravidlom 49 ods. 3 nariadenia č. 2868/95 konštatoval, že poplatok za odvolanie uhradila žalobkyňa po uplynutí dvojmesačnej lehoty stanovenej na jeho zaplatenie, a keď dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že táto lehota nebola dodržaná, odvolanie žalobkyne sa musí považovať za nepodané a poplatok za odvolanie sa musí žalobkyni vrátiť.

45 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba jediný žalobný dôvod žalobkyne zamietnuť ako nedôvodný a v dôsledku toho zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

O trovách

46 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Článok 87 ods. 3 prvý pododsek *in fine* toho istého poriadku však stanovuje, že Všeobecný súd môže vo výnimočných prípadoch náhradu trov konania rozdeliť.

47 V prejednávanej veci treba zohľadniť na jednej strane nutnosť jednotného výkladu článku 60 nariadenia č. 207/2009, ako aj povinnosť obozretnosti a náležitej starostlivosti, ktorá prislúcha žalobkyni, a na druhej strane nejasnosť, ktorou je poznačená litovská verzia uvedeného článku v znení, v akom je prebral prieskumový pracovník ÚHVT v oznámení o svojom rozhodnutí o zamietnutí zápisu.

48 Vzhľadom na tieto výnimočné okolnosti v zmysle článku 87 ods. 3 prvého pododseku *in fine* rokovacieho poriadku si spravodlivé zaobchádzanie vyžaduje, aby bol ÚHVT povinný znášať svoje vlastné trovy konania a nahradil trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Všeobecného súdu z 23. novembra 2011, Jones a i./Komisia, T-320/07, bod 158, a uznesenie Všeobecného súdu z 13. novembra 2012, ClientEarth a i./Komisia, T-278/11, bod 51).

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Research and Production Company „Melt Water“ UAB.**

Jaeger Gratsias Kăncheva

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 21. mája 2014.

Podpisy